

кресворди, ребуси) сприяють розвитку мовних здібностей студентів. Подальшого теоретичного осмислення та експериментального вивчення потребує питання особливостей сприйняття мови на слух під час професійного іншомовного спілкування.

Література:

1. Лозанов Г. К. Суггестология / Г. К. Лозанов. – София, 1971. – 151 с.
2. Макаричева Г. О. Нейрофізіологічний аналіз сприйняття емоційно значущих стимулів у людини : автореф. дис. ... канд. біол. наук : спеціальність 03.00.13 «Фізіологія людини і тварин» / Г. О. Макаричева . – Сімферополь, 2010. – 22 с.
3. Haekyung C. Korean elementary esol students` English language anxiety and defense mechanism in the esol and mainstream classes: theoretical and pedagogical implications for tesol : diss. ... Doctor of Philosophy / Cha Haekyung ; The Florida State University, 2006. – 194 p.
4. Ли́ла М. В. Врахування особливостей сприймання в засвоєнні лексичних одиниць іноземної мови / М. В. Ли́ла // Психолінгвістика. – 2008. – № 2. – С. 34–42.
5. Вікторова Л.В. Використання імітаційно-ігрового підходу у процесі вивчення іноземної мови / Л. В. Вікторова, О. С. Комарова // Вища школа [збірник наукових статей]. – К.: Знання. – 2012. – № 9. – С.62-67.

ІНТЕГРАТИВНА МОДЕЛЬ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОМУ ПЕРЕКЛАДУ.

І.П. Волощук, Г.М. Усик

Національний технічний університет України «КПІ»

Поняття інтеграція введено дослідниками лінгвістами як принцип розвитку освіти, який забезпечує міждисциплінарний зв'язок і цілісність педагогічної системи. Інтегративна модель навчання перекладу дозволяє

гармонічно здійснювати підготовку майбутніх перекладачів з опорою на отримані професійні знання та компетенції студентів з їх основної спеціальності.

Перекладацька компетентність – явище не однорідне, воно інтегрує в собі ряд компетенцій, які зумовлені особливостями чотирьох аспектів діяльності перекладача професійно-орієнтованих текстів, а саме міжкультурного спілкування у певній професійній сфері, власно професійних дій перекладача, професійного перекладацького середовища та особистості професіонала. З огляду на вищезазначене виділено наступні складові даної компетентності.

1. *Міжкультурна комунікація*, тобто здатність розуміти висловлювання на мові носія і створювати на рідній мові усні та письмові висловлювання. В її склад входять: лінгвістична компетенція (готовність і здатність викладача використовувати мовні засоби для розуміння професійно орієнтованого тексту мови носія); прагматична (готовність та здатність перекладача розуміти висловлювання у відповідності з ситуативними умовами та комунікативними намірами джерела інформації); соціолінгвістична (готовність та здатність розуміти висловлювання та ефективно використовувати мову в соціальному контексті).

2. *Спеціальна складова*, тобто готовність та здатність використовувати на професійному рівні перекладацький інструментарій, а саме: базову компетенцію (готовність та здатність використовувати в процесі перекладу сукупність процедурних та теоретичних знань в області перекладознавства); предметну компетенцію (готовність та здатність використовувати предметні знання в межах одної чи декількох спеціальних дисциплін); дискурсивна компетенція (готовність та здатність розуміти різні жанри іншомовного спеціального дискурсу та створювати текст перекладу у відповідності із задумкою автора, комунікативною ситуацією та соціокультурними нормами спілкування); технологічна компетенція (готовність та здатність використовувати сукупність процедур та прийомів, які забезпечують адекватне відтворення

висловлювання на мові перекладу); інформаційна компетентність (готовність та здатність перекладача використовувати інформаційні ресурси при вирішенні перекладацьких задач).

3. *Особистісна компетенція*, яка зумовлює наявність відповідних особистісно-професійних якостей.

Інтегративна модель підготовки студентів передбачає поетапне навчання їх перекладати професійно-орієнтовані тексти:

- професійно-орієнтований етап (отримання тексту відповідного професійного напрямку з метою його перекладу);
- аналітичний етап (розуміння, інтерпретація іншомовного тексту та визначення стратегії перекладу);
- синтезуючий етап (пошук відповідностей та передача його мовою перекладу);
- корегуючий етап (обговорення варіантів перекладу в аудиторії та корекція їх викладачем).

Розвиток особистості перекладача-професіонала зумовлює не тільки отримання знань, формування компетенцій, але й і самоорганізацію майбутнього спеціаліста. Звідси витікає, що підготовка перекладачів не обмежується аудиторним процесом, велике значення має самоорганізація майбутнього спеціаліста, його самонавчання та саморозвиток, що вимагає особливої уваги до організації самостійної роботи студентів.

Крім вищеназваних складових інтегративної моделі навчання, технічне забезпечення навчального процесу є обов'язковим. Комп'ютер і Інтернет використовуються практично на всіх етапах навчання – вони є не тільки засобом навчання перекладу, а й зовнішніми ресурсами збагачення професійних знань та компетенцій студентів.

Література:

1. Борисова Л.И. О факторах влияющих на выбор переводческого эквивалента в научно-техническом переводе // Перевод в современном мире . – М.: ВЦП, 2001. – С. 20-26.

2. Гавриленко Н.Н. Теория и методика обучения переводу в сфере профессиональной коммуникации Книга 1. – М.: Научно-техническое общество им. С.И.Вавилова, 2009.
3. Дударева Н.А. “Переводчик в сфере профессиональной коммуникации” и тотальное управление качеством. – М.: Флинта: Наука, 2003.
4. Коваленко А.Я. Общий курс научно-технического перевода: Пособие по переводу с англ.языка на рус. – К.: “Фирма Инкос”, 2003.
5. Шевчук В.Н.Электронные ресурсы переводчика: Справочные материалы для начинающих переводчиков. – М.: Либрайт, 2010.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Л.Л. Гайдук

Національний технічний університет України «КПІ»

В рамках Болонського процесу, орієнтація вузівського курсу на формування у студентів немовних спеціальностей умінь різних видів професійного спілкування з використанням іноземної мови вимагає вирішення цілого ряду питань, що стосуються оптимальної організації процесу навчання згідно сучасних вимог.

Стислий курс іноземної мови у немовному вузі вносить свої корективи у програму: зростаючий розрив між обсягом знань, призначених для вивчення, й можливістю їх засвоєння можна подолати шляхом розвитку розумових здібностей студентів, формуванням в них готовності до самостійного опанування знаннями. Це можливо зробити за рахунок правильної організації самостійної роботи.

Однак, перш ніж перейти до розгляду науково-теоретичних основ організації СРС, слід зазначити, що даний вид діяльності є чи не